

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

Shannon Stacey

Maxi
kütkeis

Kolmas raamat

Shannon Stacey
FALLING FOR MAX
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2014 by Shannon Stacey
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E02285215
ISBN 978-9949-25-665-5

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Meganile, kelle armastus teatud 1964. aasta muusikali
vastu jääb mulle igavesti mõistetamatuks.

Ära lase iial end kellelgi muuta,
sest sa oled täiuslik just nii, nagu sa oled.

Armas lugeja!

Mõnikord tulevad tegelased vaid korraks lavale ja lahkuvad siis taas. Kuid mõnikord keelduvad nad lavakardinate taga olemast ja hiilivad uuesti rambivalgusesse.

Kuna Whitfordis ei ole spordibaari, oli Joshil ja Katiel raamatus „Kõik, millest ta eales unistas” vaja kohta, kus mängu vaatamas käia, mistõttu tuli püünele Max Crawford. Suure televiisori ja mugavate diivanite tõttu oli Maxi maja koht, kus Whitfordi spordifännidele meeldis lemmikmeeskondadele kaasa elamas käia. Kuid Max pakkus mulle huvi ja ma tahtsin esimesest korrast peale, kui Max lavale tuli, teda armumas näha. Ka Tori Burns ei tahtnud lavakardinate taga püsida. Ta tuli Whitfordi, et pääseda vanemate lahkuminekuga seotud tunnetest ja töötas poole kohaga söögimajas lihtsalt selleks, et kodust välja saada ja inimestega kohtuda.

See, et Tori kohtus Maxiga ja kohe hakkasid nende vahel säde-med lendama, tuli mulle üllatusena. Ma loodan, et te naudite nende loo lugemist niisama palju, kui mina selle kirjutamist nautisin.

Head lugemist!

Shannon

Esimene peatükk

Iga kuu esimesel päeval oli Max Crawfordil tavaks teha nimekiri kõikidest asjadest, mida ta tahtis või mida tal oli vaja järgneva kuu jooksul ära teha. Ilma nimekirjata süüvis ta täielikult töösse ja pidi hiljem imestama, miks tal on suuvesi otsa saanud või auto liisingumakse maksmata.

Kui kalender näitas oktoobrit, pani ta kirja tööd, millega ametis oli, ja nende tähtajad. Ta märkas, et kalendrisse oli märgitud ka kaks sünnipäeva, mis tähendas, et ta pidi emale ja õetütrel kingid leidma ja need teele saatma. Ahjule oli vaja lasta iga-aastane ülevaatus teha. Ja ta tahtis leida endale naise.

Pärast hetkelist arupidamist tõmbas ta viimase rea maha. Seejärel kirjutas ta selle asemele „leia tüdruksõber”.

Teisele paberilehele pani ta kirja töövahendid, mis vajasisid täiendamist. Selle peale kulus omajagu aega, kuna tal oli kombeks panna otsa saavad asjad kirja töölaual vedelevatele paberilehtedele ja mõnikord ka salvrättidele. Kolmandale paberile tegi ta nimekirja toidukaupadest, mida ta alanud kuuks veebist tellida plaanis.

Esimese lehe juurde tagasi pöördudes tegi ta seal uue paranduse. Ta tõmbas maha rea, mis käskis tal endale tüdruksõber leida, ja asendas selle kahe lihtsa sõnaga. „Mine kohtama.”

Tõenäoliselt on tal mõistlik tasa ja targu alustada.

Kui ta oli kindel, et ei unusta oktoobrikuus midagi ära, pani ta paberilehed knopkaga tahvli külge, mis magnetitega külmkapi seina külge oli kinnitatud.

Tahvilil oli juba leht alanud kuu kalendriga, mille Max välja oli printinud, et sinna spordisündmused kirja panna. Hooajaväline pesapall. Jalgpall. Hoki. Seejärel märkis ta markeriga ära mängud, mida sõbrad tõenäoliselt tema juurde vaatama tulevad. Kuna tal ei olnud naist, kuid oli suur televiisor, sobis tema kodu kõige paremini asendama linnas puuduvat spordibaari.

Kui ta seitse aastat tagasi oli kolinud Whitfordi Maine'is, oli ta saanud esimesed sõbrad siis, kui tal auto katki läks. Ta oli kutsunud kohale linna ainsa puksiirauto ja kui Butch Benoit kohale jõudis, oli ta kuulunud raadiost jalgpalli. Max oli vabandanud, et oli mehe mängu vaatamist häirinud, kuid Butch oli seepeale torisenud, et abikaasa ei lase tal peaaegu kunagi nende igivana üheksateistkümmetollist televiisorit vaadata, mistõttu ta oli harjunud poes istuma ja raadiost mängu kuulama.

Max oli öelnud Butchile, et tal on suurt televiisor, elutoatäis nahkmööblit ja et tal ei ole naist, see vihjamisi öeldud kutse oli kiiresti levinud üle terve Whitfordi. Nüüd olid Maxil sõbrad ja sõbradel spordi vaatamiseks muretu koht.

Varem oli selline lahendus Maxile hästi sobinud.

Uksele koputati ja Max avas ukse, et Josh Kowalski sisse kasta. Josh oli mängude ajal alaline külaline ja hea sõber, mistõttu Maxil oli olnud hea meel, kui mees oli helistanud ja küsinud, kas võib läbi astuda. Joshil oli käes ajalehenutsak, mille sisse oli midagi peidetud.

„Aitäh, et lubasid mul läbi astuda,” ütles Josh ja astus laua juurde, et pakk selle peale panna. „Pole just kerge külalismajast salamiisooniks minema saada.”

„Kõlab põnevalt.”

„Ma tean, et sa värvid rongimudeleid, aga ma hakkasin mõtlema, et äkki oskad sa seda ka värvida.” Rääkides harutas Josh paki ümbert ajalehekihte maha. „Sa ju tead, et me oleme külalismajas kõvasti tööd teinud, on ju nii?”

Max noogutas. Kowalskitele kuulus Põhjatähe külalismaja, mis oli aastakümneid majutanud lumesaanisõitjaid, kuid oli hiljuti, kui ATV rajad Whitfordiga ühendati, muutunud aastaringi töötavaks majutusasutuseks. Viimase paari aasta jooksul oli perekond maja korralikult renoveerinud ja taastanud.

„Ma leidsin selle aidast teiste asjade tagant,” jätkas Josh ja harutas vana valumetallist Farmalli traktori ümbert viimase ajalehekihi. Traktor oli halvas seisus, värv oli mõnest kohast maha koorunud ja allesjäänud osa sellest aastate jooksul kogunenud mustusekihi all. „Mul on ähmane mälestus, kuidas Mitch sellega mängis, kui me lapsed olime, ja see kuulus isale, kui tema veel laps oli.”

Max nõjatus lähemale, et mänguasja põhjalikumalt silmitseda. Traktor oli kahtlemata näinud ka paremaid päevi, kuid seda oli võimalik päästa. Värvimine ei oleks keeruline, suurem osa roostest oli ka üksnes pindmine ja rattad olid ikka veel täiesti heas korras. Ta oli harjunud töötama vasega, mitte valumetalliga, kuid see ei oleks esimene kord.

„Ma võin selle ette võtta küll,” ütles ta.

Mänguasja uurides ei märganud Max, et Josh ajalehepaberid haaras, kuid ta kuulis, kuidas sõber paberid prügikasti surus ja seejärel kastile kaane peale tagasi lasi.

„Sul on kohting?”

Max mõistis liiga hilja, et prügikast on külmkapi kõrval, kus rippus teadetetahvel. Ta krimpsutas nägu, kui Josh silmi kissitades paberit lähemalt uuris. Ta teadis, et sõber püüab lugeda mahatõmmatud ridu.

„Tõenäoliselt on mõistlik väiksemate sammude haaval asja kallale asuda,” ütles Josh ja Maxile ei jäänud märkamata sõbra häälest kostuv lõbusus.

„Kohtingule minek on kahtlemata oluliselt hõlpsam kui naise leidmine.”

„On sellel mingi põhjus, miks sa just oktoobris kohtama minna tahad?”

Max kehitas õlgu ja põrnitses kapil seisvat metallist Farmalli. Mudelil olid ikka veel punase originaalvärvi laigud, mis muudab õige värvi leidmise oluliselt lihtsamaks kui fotode abil töötades. „Kolmkümmend viis on mehe jaoks just sobiv aeg hakata pere peale mõtlema.”

„Kas sa lugesid seda raamatust?” Kui Max Joshile pilgu heitis, tõstis sõber vabandavalt käed, kuid naeratas. „Anna andeks. See lihtsalt tundub veid... loogilisena?”

Max oli vägagi hästi tuttav sellega, et inimesed kasutasid sõna loogiline hääletooniga, mis lasi aimata selle negatiivset konnotatsiooni. „Ma lihtsalt leian, et on aeg minna elus uuele tasandile.”

„Sellest saan ma aru. Aga ma ei ole kindel, kas armastus on midagi sellist, mida mingil moel organiseerida saab.” Josh võttis külmkapist mullivee. „Vähemalt meil teistel küll ei ole olnud.”

„See on lihtsalt meeldetuletus hakata väljas käima ja inimesetega kohtuma, ma arvan. Oma kodus ma ju naistega ei kohtu.”

„Kuna ainus naine, keda ma sinu majas olen näinud, on minuga kihlatud, siis on sul tõenäoliselt õigus.”

Joshi kihlatu Katie oli suur spordifänn ja nad olid olnud Joshiga head sõbrad, kuni mees viimaks asjast aru saama oli hakanud ja mõistnud, et nende vahel oli enamat kui vaid sõprus.

„Kodus töötamine ei anna mulle palju võimalusi teiste inimestega kohtuda.”

„Sa peaksid hakkama paar korda nädalas Teeäärse söögimajas käima,” soovitas Josh. „Seal kohtud sa inimestega, saad hästi süüa ja täidad samal ajal ka mu vennanaise rahakotti.”

Max naeris. „See kõlab väga loogiliselt.”

„Sa vastad mulle minu enda relvaga.” Josh osutas mänguasja poole. „Oled sa täiesti kindel, et suudad selle korda teha?”

„Täiesti. Kas sa tahad, et see näeks välja nagu uus või et tal oleks mõnevõrra kasutatud välimus?”

Josh kehtas õlgu. „Sina oled ekspert.”

„Ma soovitan selle täiesti korda teha ja ma otsin originaal-
kleebiseid ja muid selliseid asju ka. Seejärel muudan ma ta veidi kulunuks, et jääks mulje, nagu oleks seda kaks põlve kasutatud, kui sa aru saad, mida ma silmas pean.”

„Kõlab suurepäraselt. Ma tahaksin selle Mitchile anda. Tänu-
täheks, saad ju aru küll.”

Max ei käinud küll palju väljas, kuid ta teadis, et Joshi kõige va-
nem vend oli olnud esimene, kes Whitfordi tagasi tuli, kui Josh jala-
luu murdis ja asjadega üksinda hakkama ei saanud. Kui vend oli näi-
nud, kui võrd haledas seisus oli Põhjatähe külaliskamari nii füüsilises kui
rahalises mõttes, oli Mitch perekonna koosoleku kokku kutsunud.

Nüüd nägi külaliskamari välja nagu hiilgeaegadel ja nii pereäri
kui terve linn olid märganud kasu, mida ATV radade linnaga ühen-
damine kaasa oli toonud.

Mõttes graafikut meelde tuletades kaalus Max, kui kaua tal trak-
tori taastamisele aega kuluks. „Jõuludeks jõuan ma selle kindlasti
valmis.”

„Sul on praegu kahtlemata kiire aeg ja mul tuli see mõte viima-
sel minutil. Ma võin selle talle igal ajal anda.”

„Mul ei ole praegu kiire ja sa oled sõber,” ütles Max ja ta ei
lausunud niisuguseid sõnu just väga sageli. „See ei ole üldse prob-
leem.”